

Bemærkninger til forslaget

Regeringens forslag om afgiftsforhøjelser i påskepakken fik en enkelt stemmes flertal i folketings-salen, da færingen Oli Breckmann – højlydt protestere – stemte ja til forslagene.

De erfaringer, der er gjort, siden de store afgiftsforhøjelser trådte i kraft, har bekræftet, at Fremskridtspartiet og de andre partier, der stemte imod forslagene, havde ret i, at afgiftsforhøjelserne ville være skadelige, uretfærdige og give yderligere inspiration til at foretage indkøb i udlandet.

Belært af talrige erfaringer burde folketingsflertallet naturligvis vide, at skatte- og afgiftsforhøjelser ikke løser problemerne, men tværtimod gør dem endnu større, og at påskepakken således aldrig skulle have været vedtaget.

Heldigvis tyder meget nu på, at dette er gået op for flere af de folketingsmedlemmer, der oprindeligt stemte ja til afgiftsforhøjelserne. Landsformanden for Kristeligt Folkeparti, folketingsmedlem Kofod-Svendsen stillede således den 5. november 1986 følgende spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter:

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer han vil tage for at formindske grænsehandelen syd for grænsen, såfremt turistvognmændene betaler moms og skat efter de gældende regler af de penge, de modtager?«

(Spm. nr. S 217).

Begrundelse

Grænsehandelsrabatter er blusset op igen, og ifølge oplysninger fra dagspressen, bl.a. Jyllands-Posten den 2. november, vil ministeren undersøge, om de vognmænd, der arrangerer indkøbsture, modtager kommission eller tilskud fra tyske forretninger, og om der bliver betalt moms og skat af de penge, der modtages. Ifølge Vestkysten mandag den 3. november erkender ministeren, at såfremt vognmændene betaler moms og skat efter de gældende regler, kan der ikke gøres noget ved den nuværende massetransport af købelystne danskere, der handler syd for grænsen. I betragtning af, at den betydelige grænsehandel syd for grænsen må

medføre lukning af adskillige købmandsforretninger i Sønderjylland, og at staten årligt taber 3,5 mia kr. på grænsehandelen, bør man overveje yderligere initiativer for at formindske den.«

Dagen efter, den 6. november 1986, kunne man i B.T. læse følgende:

»Sæt afgiften på tobak og spiritus ned. Det er den eneste måde, vi kan komme problemet med grænsehandel til livs. Et problem, der er helt uholdbart nu.«

Chr. O. Aagaard, konservativt medlem af Folketingets skatte- og afgiftsudvalg, erklærer sig nu åbent uenig med sin partifælle, skatteminister Isi Foighel.

Foighel har forkastet tankerne om at sætte afgifterne ned i Danmark, så de kommer på niveau med Vesttysklands. »Det vil koste Danmark 12 mia kroner. Det har vi ikke råd til«, erklærer Isi Foighel.

»Vi skal sætte afgifterne ned på tobak og sprit med 40–50 procent. Hvis det bliver grebet rigtigt an, kan vi sagtens konkurrere med grænsehandelen over Vesttyskland. Afgiften skal sættes ned på de mest attraktive varer, nemlig spiritus og tobak i løbet af en fem års periode. Vi skal starte om to måneder, 1. januar 1987 med 10–20 procent, og så 10 procent ned hvert af de næste år«, siger Aagaard.

Følges hans forslag, vil en pakke cigaretter i butikkerne til sidst koste omkring 15 kr. og en flaske spiritus 75–80 kr.

»Det indtægtstab, Danmark vil få på seks mia kr., vil hurtigt komme ind igen«, siger Aagaard.«

Efter Fremskridtspartiets opfattelse tjener det absolut de to folketingsmedlemmer til ære, at de så uforbeholdent erkender at have stemt forkert. Samtidig hermed er der sandsynligvis konstateret et flertal for at ophæve afgiftsstigningerne, idet alle folketingsmedlemmer som bekendt har skrevet under på at overholde grundloven og alene stemme efter deres overbevisning.

Det er selvfølgelig meget beklageligt, at den skæve grænsehandel har taget et stort opsving i den forløbne periode, og at mange danske forret-